

Expunere de motive

Este îndeobște cunoscut că în cei 15 ani care s-au scurs de la Revoluția din decembrie 1989 s-au inițiat în cadrul procesului de reforme o serie de măsuri legislative cu caracter de reformă morală, care au avut drept scop reabilitarea celor care au suferit în timpul regimului de dictatura comunistă. În acest sens Decretul 118/1990 acordă o serie de drepturi, bine meritate, persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată a României cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor în străinătate ori constituiți în prizonieri.

Prin Legea nr. 44/1994 s-au acordat numeroase drepturi veteranilor, invalizilor și văduvelor de război, iar Legea nr. 42/1990, pentru cinstirea eroilor martiri, s-au acordat numeroase drepturi urmașilor acestora, răniților precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

Militarii din fostele Detașamente de muncă ale D.G.S.M., s-au considerat în permanență și pe bună dreptate drept o categorie deosebită din punctul de vedere al persecutării politice de către fostul regim. Ei au fost persecutați fără să fi avut vreo vină personală, pentru că proveneau din părinți și familii cu origine socială "nesănătoasă", părinții fiind la rândul lor persecutați prin naționalizări, arestări, din părinți care au luptat pe frontul de rășărit, din părinți care au fost membri ai fostelor partide istorice, comercianți, intelectuali, preoți și care erau în special de religie greco-catolică, etc.

Foștii soldați din Detașamentele de muncă forțată, pe lângă munca grea pe șantiere, în mine, la Canal și în special în minele de la Băița și Vascău unde se exploatau materiale radioactive,

majoritatea din ei fiind iradiați și murind la scurt timp, au fost desconsiderați pentru că după trei ani de muncă istovitoare au fost

lăsați la vatră cu gradul de "soldat neinstruit". Nu numai că în cei trei ani li s-a luat dreptul la instruire militară, dar nu au depus nici jurământul militar, fiind considerați nedemni de acest ceremonial.

Contribuția sutelor de mii de foști soldați al D.G.S.M. la dezvoltarea României pe o perioadă de aproape 12 ani este incalculabilă din punct de vedere economico-financiar, întrucât nu este un obiectiv economico-industrial în care să nu fie încorporată munca lor. Nu se poate vorbi despre marile obiective industriale ale Brașovului, Făgărașului, Orșului Victoria, Hunedoarei, Oradei, Vlujului, Bacăului, Craiovei, Văii Jiului, Canalul Dunărea-Marea Neagră, termo și hidrocentrale, baraje, capături, tunele, clădiri politico-administrative în care să nu fie încorporată munca forțată a acestora.

Această contribuție la dezvoltarea economico-financiară, care prin volumul ei nu poate fi ușor evaluată, este un motiv fundamental care îndreptățește la o recunoaștere legislativă pe măsură.

După atâtea demersuri insistente, în anul 2002 a apărut Legea nr.309 care acorda foștilor militari din Detașamentele de muncă forțată unele drepturi, nefiind luate în considerare și altele solicitate care sunt acordate celorlalte categorii prin Decretul nr.118/1990, Legea nr.42/1990 sau Legea nr.44/1994.

Față de cele de mai sus vă supunem atenției un nou proiect de amendamente cu care să fie completate prevederile Legii nr.309/2002 exprimându-ne convingerea că prin acest reparativ, o categorie însemnată de cetățeni va fi luată în considerație